

la articolul 10 alineatul (2) din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât includerea numelor reclamantelor în actele atacate ar fi adus în mod nejustificat atingere autorității lor în societatea siriană, față de prieteni, în comunitatea lor religioasă și față de partenerii comerciali.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2012 — Plantavis și NEM/Comisia și EFSA

(Cauza T-334/12)

(2012/C 311/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Plantavis GmbH (Berlin, Germania) și NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Germania) (reprezentant: Rechtsanwalt T. Büttner)

Pârâte: Comisia Europeană și Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea interdicțiilor din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006⁽¹⁾ coroborat cu Regulamentul (UE) nr. 432/2012⁽²⁾ și cu Registrul Uniunii privind mențiunile de sănătate, ținut de Comisie

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele arată în primul rând că legiuitorul Uniunii nu ar avea competența de a adopta regulamentul atacat.

În al doilea rând, reclamantele susțin că Regulamentele nr. 1924/2006 și nr. 432/2012, precum și Registrul Uniunii privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ar aduce atingere nejustificată unor drepturi protejate ca drepturi fundamentale ale industriei alimentare, precum și dreptului la informație al consumatorilor și al specialiștilor în domeniu. În acest context, reclamantele arată în special că interdicțiile privind mențiunile nutriționale și de sănătate prevăzute în regulamentele atacate ar fi disproporționate. Această situație s-ar regăsi mai ales în privința interdicției de utilizare a mențiunilor nutriționale și de sănătate corecte din punct de vedere obiectiv, precum „mai bună biodisponibilitate”. În plus, regulamentele nu ar fi adecvate pentru a atinge scopul urmărit, deoarece EFSA și Comisia nu ar fi stabilit o linie clară, transparentă și comună pentru instituirea standardelor științifice.

Totodată, reclamantele invocă o inegalitate de tratament nediferențiată între substanțe și întreprinderi alimentare diferite. Inter-

dicțiile nu ar fi nici necesare, întrucât, în temeiul Directivei 2003/13/CE⁽³⁾ și al Regulamentului (UE) nr. 1169/2011⁽⁴⁾, publicitatea înșelătoare pentru produsele alimentare ar fi interzisă în toate statele membre al Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244)

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 432/2012 al Comisiei din 16 mai 2012 de stabilire a unei liste de mențiuni de sănătate permise, înscrise pe produsele alimentare, altele decât cele care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire și la dezvoltarea și sănătatea copiilor (JO L 36, p. 1),

⁽³⁾ Directiva 2003/13/CE a Comisiei din 10 februarie 2013 de modificare a Directivei 96/5/CE privind preparatele pe bază de cereale și alimentele pentru copii destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică (JO L 41, p. 33).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, p. 18)

Acțiune introdusă la 2 august 2012 — Evonik Degussa/Comisia

(Cauza T-341/12)

(2012/C 311/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Evonik Degussa GmbH (Essen, Germania) (reprezentanți: C. Steinle, M. Holm-Hadulla și C. von Köckritz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, anularea Deciziei C(2012) 3534 final a Comisiei din 24 mai 2012 de respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate anumitor informații cuprinse în Decizia C(2006) 1766 final din 3 mai 2006 (cazul COMP/F/38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat);

— în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.